

בית משפט השלום בירושלים

תפ"ע 77391-12-20 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כבוד סגן הנשיא ירון מינטקביץ

**בעניין: מדינת ישראל
ע"י עו"ד רינת בן יעקב**

המאשימה

נגד

**פלוני
ע"י עו"ד דוד ברהום**

הנאשם

הכרעת דין – נוסח מותר לפרסום

רקע

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות מעשה מגונה בקטינה, ניסיון למעשה מגונה בקטינה והטרדה מינית של קטינה. ואלו עובדות האישום:

בתקופה שקדמה לחודש ספטמבר 2018 היה לנאשם פרופיל ברשת החברתית "אינסטגרם", הכוללת גם אפשרות של התכתבות ישירה ופרטית בין בעלי חשבונות. באופן זה יצר הנאשם במהלך חודש ספטמבר 2018 קשר עם קטינה כבת 13½ (להלן: **המתלוננת**), והציג עצמו בכזב כנער בן 17.

במהלך השיחה אמרה המתלוננת לנאשם מה גילה, והוא המשיך לשוחח איתה והשיחה גלשה לעניינים אינטימיים. במהלך השיחה, שנמשכה לאורך כל הלילה, שאל הנאשם את המתלוננת האם אוננה בעבר. המתלוננת השיבה בשלילה, והנאשם הודריך אותה לעשות כן, אך היא אמרה כי אינה חושבת שראוי שהוא ידבר איתה על כך.

השניים המשיכו להתכתב לאורך תקופה ובמהלך השיחות, הנאשם שלח למתלוננת שתי תמונות של אבר המין שלו, אשר באחת מהן נראו גם פניו. המתלוננת נבהלה מכך ומחקה את התמונות. הנאשם הציע למתלוננת מספר פעמים שישלח לה תמונות נוספות של אבר המין שלו, אבל המתלוננת סרבה לכך.

מעבר לכך, חלק השיחות בין הנאשם למתלוננת כללו תוכן מיני מפורש, ובכלל זה התייחסות לאפשרות שהשניים יקיימו יחסי מין או שהמתלוננת תיגע באבר המין של הנאשם והתייחסויות רבות של הנאשם למיניותה של המתלוננת. כמו כן, הנאשם קבע עם המתלוננת שני מפגשים וביקש שתבצע בו מעשים מיניים כאשר יפגשו, אך ביטל את הפגישות.

בית משפט השלום בירושלים

תפ"ע 77391-12-20 מדינת ישראל נ' פלוני

בשלב מסוים גילתה המתלוננת כי הנאשם שיקר לה ביחס לגילו וכי הוא בן 26 ולא בן 17 כפי שאמר לה, וניתקה את הקשר עימו.

בשל מעשים אלו יוחסו לנאשם עבירות של מעשה מגונה בקטין (בשל שליחת התמונות של אבר המין שלו), ניסיון למעשה מגונה בקטין (בשל הבקשה מהמתלוננת שתאונן) והטרדה מינית של קטין (בשל השיחות המיניות).

יריעת המחלוקת והמתווה הדיוני

הנאשם כפר במיחוס לו וטען, כי לא הוא האדם אשר התכתב עם המתלוננת. הנאשם לא כפר בכך שהתכתבות היתה מחשבון אינסטגרם שלו, אך לדבריו הוא אכן פתח את החשבון אך הפסיק להשתמש בו בשנת 2017, ואינו יודע מי התכתב בשמו עם המתלוננת.

ב"כ הנאשם הסכים להגשת חומר הראיות כולו ללא שמיעת עדים, מלבד אחיה של המתלוננת. ביחס למתלוננת הוסכם בין הצדדים, כי אמרות החוץ שלה יוגשו מבלי שתעיד, והצדדים יטענו בסיכומיהם לגבי משקלן על בסיס הכתוב.

הראיות

הראיות המרכזיות שהוגשו מטעם המאשימה הן אמרותיה של המתלוננת (ת/5 ות/6), פלט ההתכתבויות בין המתלוננת לחשבון אינסטגרם (להלן: **החשבון**, המוצג ת/12) ופלטם שהתקבלו מחברת אינסטגרם (ת/10 ו- ת/11). מטעם ההגנה העיד הנאשם.

המתלוננת

ת/6, הודעה מיום 16.6.19, 11:36

המתלוננת מסרה, כי כאשר היתה כבת 13½, במהלך חופשת החגים אחרי החופש הגדול, אדם אשר הציג את עצמו בשם xxxx (ולשם הנוחות יקרא להלן: xxxx) שלח לה הודעה באינסטגרם והשניים החלו להתכתב. xxxx אמר לה כי הוא בן 17 וכאשר אמרה לו מה גילה הוא נבהל ואמר שחשב שהיא בת 14. ההתכתבות בין השניים התארכה וגלשה אל תוך שעות הלילה ועסקה בעניינים אינטימיים. למחרת השניים שוב התכתבו ובמהלך השיחה xxxx שאל את המתלוננת אם "**הביאה ביד**" פעם. המתלוננת השיבה שלא וxxxx הנחה אותה להעביר את האצבע "**למעלה ולמטה**" והמתלוננת ביקשה ממנו שיפסיק ושלא ידבר איתה על דברים כאלה. לאחר הפסקה השניים המשיכו להתכתב באופן אינטנסיבי, ולצד שיחות נפש על החיים גם דיברו על עניינים מיניים.

באחת ההתכתבויות xxxx שאל את המתלוננת אם היא רוצה שישלח לה תמונה שלו בערום והמתלוננת השיבה "**לא חושבת**". למרות זאת xxxx שלח למתלוננת תמונה של אבר המין שלו והיא

בית משפט השלום בירושלים

תפ"ע 77391-12-20 מדינת ישראל נ' פלוני

ביקשה שימחק את התמונה. בהמשך xxxx שלח תמונה אחרת שלו, בה הוא ערום ורואים את פניו ואת אבר המין שלו, אך המתלוננת מחקה את התמונה.

xxxx הציע למתלוננת להפגש בתל אביב, והשניים שוחחו על האפשרות שהמתלוננת תיגע באבר המין של xxxx כאשר יפגשו, אך הפגישה לא יצאה לפועל כי xxxx ביטל אותה. כמו כן xxxx אמר לה כמה פעמים שאולי עדיף שיחכו עם השיחות המיניות, כי היא קטנה מדי, אך היא אמרה שהיא לא רוצה לחכות והשניים המשיכו לנהל התכתבויות אינטימיות.

הקשר בין המתלוננת לxxxx היה רק בהתכתבות באינסטגרם. במהלך ההתכתבויות xxxx סיפר למתלוננת שטייל במזרח 10 חודשים ושהוא מגיע ממשפחה דתית.

המתלוננת חשדה בשלב מסוים שxxxx אינו מי שהוא נחזה להיות לפי הפרופיל שלו באינסטגרם, כי הוא לא אישר אותה כעוקבת והיא לא יכלה לראות תמונות שלו. בעצת חברתה המתלוננת חיפשה את xxxx בפייסבוק וגילתה את הפרופיל של הנאשם, בו הופיעה אותה תמונה כמו בפרופיל האינסטגרם, ולפי תאריך הגיוס שלו הסיקה שהוא בן 26 ולא בן 17 כפי שטען. המתלוננת התעמתה עם xxxx ושאלה אותו למה שיקר לגבי גילו והוא אמר לה שהוא נהנה לדבר איתה ושהיא בוגרת ביחס לגילה.

המתלוננת אמרה לxxxx שהיא צילמה את כל המסכים של ההתכתבויות ביניהם ושהיא תראה אותם לבני משפחתו וחבריו.

לאחר מספר חודשים המתלוננת סיפרה לאחיה על כל שהיו לה "שיחות מיניות עם xxxxxx".

ת/5, הודעה מיום 2.6.20, 33:15 וסרטון ת/22

על פי אמרת החוץ, הוצגו למתלוננת תמונות ערום של הנאשם שנתפסו בחיפוש במחשבו, והיא זיהתה אחת מהן כתמונה שxxxx שלח לה ואותה מחקה. המתלוננת הוסיפה, כי היא מזהה את התמונה כי הנאשם חורץ בה לשון.

לא מיותר לציין, כי בסרטון המתעד את הזיהוי, ת/22, אמרה המתלוננת כאשר הצביעה על התמונה, כי היא "לא זוכרת בדיוק, אבל זו היתה הזוית" – ויש להצטער על כך שהמילים "לא זוכרת בדיוק" לא מצאו את דרכן לתיעוד הכתוב – כשם שגם מספר שאלות של החוקרת למתלוננת, האם היא בטוחה שנשלחו אליה רק שתי תמונות, לא נרשמו.

עוד אציין, כי המתלוננת נשאלה אם היא בטוחה שהתמונות אותן זיהתה הן של האדם שהתכתב איתה והשיבה כי היא מזהה שזו התמונה שנשלחה אליה, אך אינה יודעת אם מי שצולם הוא האדם שהתכתב איתה – וגם אמירה זו לא הופיעה בתיעוד הכתוב של החקירה, למרות חשיבותה.

י', אחיה של המתלוננת

ת/7, הודעה מיום 16.6.19, 20:11

בית משפט השלום בירושלים

תפ"ע 77391-12-20 מדינת ישראל נ' פלוני

בסמוך לתחילת שנת 2019 המתלוננת שאלה את העד האם הוא מכיר אדם בשם xxxxx וסיפרה לו שהיא ניהלה איתו התכתבויות בעלות אופי מיני. העד מכיר את הנאשם מכיוון שהכירו בטיול בהודו ולכן קבע איתו להפגש במסיבת פורים ולדבר, מכיוון שחשב שהנאשם בתקופה משבר וצריך עזרה. במהלך הפגישה הנאשם הכחיש לחלוטין שהתכתב עם המתלוננת.

ת/21, תרשומת מהכנה לעדות מיום 6.6.21

במהלך הכנה טלפונית לעדות שערכה הפרקליטה המטפלת עם העד, עלו הנקודות הבאות:

העד הציג למתלוננת תמונות של הנאשם מהפייסבוק והיא זיהתה אותו כxxxxx עימו התכתבה.

xxxxx התנצל לפני המתלוננת על כך ששיקר לגבי גילו.

בסמוך לחג פורים העד ידע שהנאשם אמור להיות במסיבת פורים ושלה לו הודעה שהוא יודע על מה שקרה בינו ובין המתלוננת. הנאשם חזר אליו ואמר שהוא לא יודע על מה העד מדבר, ושאמא של ילדה אחרת אמרה שתמונות שלו הגיעו אל בתה. במסיבת פורים היה עימות בין העד לנאשם והנאשם אמר לו שיש אמא שכעסה עליו ואיימה עליו. העד התרשם שהנאשם לא אמר לו אמת בשיחה.

עדות בבית המשפט ביום 7.6.21

לדברי העד, המתלוננת אמרה לו ששמו המלא של האדם עימו שוחחה הוא xxxxx.

העד לא ראה בעצמו את ההתכתבויות, לא לחץ על המתלוננת להראות לו אותן ואינו יודע באיזה אופן הגיעו לידי המשטרה

ת/12, תיעוד ההתכתבויות

מדובר בצילומי מסך של מכשיר טלפון נייד, ובהם התכתבות עם חשבון xxxxx. ההתכתבות כוללת תכנים מיניים מפורשים, ובכלל זה הסברים של xxxxx למתלוננת כי קיום יחסי מין בגיל צעיר משפר את הביטחון העצמי, אמירות חוזרות כי הוא מצפה שהיא "תעלה עליו" ו"תיגע בו", אפילו "מעל המכנס", הצעות חוזרות כי ישלח לה "סלפי עם הזין", או תמונות אחרות, על מנת שתוכל להתרשם "מגודל הנכס".

כפי שאפרט בהמשך, לא ברור מאיזה מכשיר טלפון נעשו הצילומים, מי שלח אותן למשטרה ובאיזה אופן. יתרה מכך, לא ניתן להבין מהם תאריכי ההתכתבויות, ונראה כי הן קטועות או שיש בהן חזרות מסוימות.

ת/10, פלט מחברת אינסטגרם ות/11, סיכום הפלט

חשבון ששם המשתמש שלו xxxxx נפתח ביום 2.10.2013, ולחשבון זה קשורים מס' טלפון 52-972-XXXXXX וכתובת דוא"ל XXXXX@gmail.com (אשר אין חולק כי שניהם של הנאשם).

בית משפט השלום בירושלים

תפ"ע 77391-12-20 מדינת ישראל נ' פלוני

כמו כן צורפו לפלט כתובות ה IP מהן התחבר המנוי, בתקופה שבין 31.3.2019 ועד 6.6.2019.

הנאשם

ת/1, הודעה מיום 8.7.19, 14:03

הנאשם אישר כי יש לו חשבון אינסטגרם. לדבריו מחק את היישומון ממכשיר הטלפון שלו שנת 2017, התקין אותו שוב בשנת 2018 ואחרי חודש מחק אותו שנית, מכיוון שהוא "לא איש של מדיה". הנאשם הסכים שהחוקר יכנס למכשיר הטלפון שלו.

הנאשם הכחיש נמרצות כי התכתב עם המתלוננת והכחיש כל קשר לכל אחת מההתכתבויות שהוצגו לו. הנאשם אישר כי מדובר בחשבון שלו, ולא ידע להציע כל הסבר כיצד ועל ידי מי נערכו ההתכתבויות.

הנאשם אישר שהוא מכיר את אחיה של המתלוננת ואישר כי היתה שיחה בה האח טען בפני שהתכתב עם המתלוננת. כמו כן הנאשם הסכים לערוך עימות עם המתלוננת.

ת/2, הודעה מיום 6.1.20, 9:19

הנאשם שב והכחיש כי התכתב עם המתלוננת.

הנאשם אישר כי בסמוך לשנת 2015 שלח ביישומון הווטסאפ תמונות ערום שלו ותמונות של אבר המין שלו לצעירה שהיה איתה באותה תקופה בקשר אינטימי.

עניין נוסף אשר עלה באמרה הוא, כי הנאשם התבקש להסביר מדוע סרב לעבור בדיקת פוליגרף.

הנאשם סרב לחתום על האמרה והסביר זאת בכעסו על המשטרה.

עדות בבית המשפט ביום 7.6.21

הנאשם חזר על הכחשתו כי התכתב עם המתלוננת, והדגיש מספר פעמים כי אינו יודע כיצד ההתכתבות בוצעה מחשבונו ואין זה מקומו לתת הסבר לראיות התביעה. לדבריו הוא פתח חשבון אינסטגרם אך מחק את היישומון ממכשיר הטלפון שלו בשנת 2017 בשל חוסר שימוש ועניין ברשתות חברתיות. בהמשך, אישר שהתקין את היישומון מחדש לחודש אחד בתחילת שנת 2018, על מנת להתרשם מפרסום שאביו העלה לעסק שלו.

הנאשם תיאר את המפגש עם אחיה של המתלוננת באופן שונה מהאח: לדבריו הוא הכחיש בפני אחיה של המתלוננת שהתכתב איתה, והוא קיבל את דבריו, חיבק אותו והשניים בילו יחד באותה מסיבה. הנאשם הכחיש כי אמר לאחיה של המתלוננת שיש אישה נוספת שהאשימה אותו שהתכתב עם בתה.

סיכומי הצדדים

ב"כ המאשימה ביקשה להרשיע את הנאשם. ליבת סיכומיה היתה, כי העובדה שהמתלוננת התכתבה עם אדם שהשתמש בחשבון האינסטגרם של הנאשם מוכיחה שהצד השני להתכתבות היה הנאשם,

בית משפט השלום בירושלים

תפ"ע 77391-12-20 מדינת ישראל נ' פלוני

ועליו להראות שאדם אחר השתמש בחשבונו. מעבר לכך הפנתה לסתירות בדברי הנאשם ולתגובותיו כאשר פנה אליו אחיה של המתלוננת, המחזקים את הראיות נגדו. עוד טענה, כי על מנת לזכות את הנאשם יש לקבוע כי אדם אחר נכנס לחשבונו של הנאשם, שלח תמונות עירום שלו וגם ידע לספר למתלוננת פרטים אישיים עליו.

ב"כ הנאשם לא חלק על כך שהעובדה שההתכתבות היתה עם אדם שהשתמש בחשבונו של הנאשם מקימה כלפיו חשד ממשי. עם זאת, בטיעונו הפנה לכך שלא הוצגה לבית המשפט התכתבות מלאה בין המתלוננת לאדם השני, לכך שלא ברור באיזה אופן התקבלה ההתכתבות, לכך שאין ראיה השוללת את האפשרות שאדם אחר השתמש בחשבון ולקושי שבזיהוי תמונתו של הנאשם על ידי המתלוננת. לאור אלה ביקש לקבוע כי אשמת הנאשם לא הוכחה, ולמצער כי יש ספק באשמתו.

דיון והכרעה

השאלה הצריכה הכרעה היא, האם הוכח ברמה הנדרשת שהנאשם הוא האדם שהתכתב עם המתלוננת מחשבון xxxxxx והזדהה בשם xxx. לאחר שנתתי דעתי למכלול הראיות, נותר בלבי ספק, גם אם קטן, בשאלה זו:

אכן, החשבון נפתח על ידי הנאשם בשנת 2013 והוא נקשר למספר הטלפון הנייד שלו ולחשבון הדואר האלקטרוני שלו. עניין זה מקים כלפי הנאשם חשד ממשי, ואף למעלה מכך, כי הוא השתמש בחשבון במהלך שנת 2018 והתכתב עם המתלוננת. עם זאת, האופן בו חקרה המשטרה את התיק והמנעותה מביצוע פעולות חקירה בסיסיות ומתבקשות, מקשה להגיע למסקנה מחייבת לעניין זה:

ראשית, החוקרים לא בדקו את חשבון האינסטגרם של הנאשם על מנת לבדוק את טענתו שלא השתמש בו בתקופה הרלוונטית. מדובר בפעולה מתבקשת וקלה לביצוע, באמצעותה יכלה המשטרה במאמץ מינימלי לברר אם דברי הנאשם בנקודה זו נכונים. המנעות החוקרים מלבצע פעולה זו מהווה מחדל משמעותי היורד לשרשו של עניין. ככל שהיה מוכח כי הנאשם היה פעיל באינסטגרם באותה תקופה, הדבר היה פועל לחובתו ומקשה מאוד לקבל את האפשרות שאדם אחר השתמש בחשבון. במיוחד דברים אמורים בשים לב לכך שהנאשם העלה את הטענה שלא השתמש בחשבון בתקופה הרלוונטית כבר בחקירתו הראשונה ואף נתן את הסכמתו לבצע חיפוש במכשיר הטלפון שלו.

שנית, החוקרים טרחו וביקשו פירוט של כתובות ה IP מהן התחבר המנוי לאינטרנט – אך הבקשה והצו – ובעקבותיהם הפלט ת/10 - הם לתקופה שכלל אינה רלוונטית לעניין (הפלט הוא לתקופה מיום 31.3.19 ל- 6.6.19, למרות שלדברי המתלוננת הקשר עם xxx החל בספטמבר 2018 ולדברי אחיה הקשר הסתיים בתחילת 2019). מעבר לכך, לא נעשתה כל בדיקה על מנת לברר האם כתובות ה IP שהתקבלו על פי הצו קשורות לנאשם. ושוב: ככל שהיה מוכח שבתקופה הרלוונטית הגלישה בחשבון היתה מכתובות IP שנקשרות לנאשם, היתה זו ראיה כבדת משקל לחובתו. יתרה מכך, גם אם היה

בית משפט השלום בירושלים

תפ"ע 77391-12-20 מדינת ישראל נ' פלוני

מוכח שהיתה גלישה בחשבון במועדים מאוחרים יותר מכתובות שנקשרות לנאשם, היתה זו ראייה בעלת משקל, אך היחידה החוקרת בחרה שלא לברר את העניין.

החוקרים הסתפקו בקבלת צילומי מסך של ההתכתבויות (המוצג ת/12), אך נמנעו מלהעתיק את ההתכתבויות במלואן ישירות מחשבון האינסטגרם של המתלוננת. התוצאה היא, שלא ברור מהם תאריכי ההתכתבות, ההתכתבויות עצמן מקוטעות, וכל מידע נוסף שאולי ניתן היה להפיק מהן, לא הוצג. התקשיתי לקבל דרך זו של "מיקור חוץ" של איסוף ראיות והסתפקות ב"פעולת חקירה" שביצעה המתלוננת – נערה שהיתה כבת 14 בעת הגשת התלונה. במיוחד דברים אמורים בשים לב לכך שמדובר בפעולה שעל פניו אין כל קושי לבצעה ללא כל מאמץ.

יתרה מכך, כפי שצינתי גם קודם, לא ברור איך בכלל הגיעו צילומי המסך אל המשטרה. אכן, אין מדובר במוצג פיזי שנתפס בזירת עבירה ויש להוכיח לגביו שרשרת החזקה, אך המעט שניתן לצפות הוא, שיהיה תיעוד כיצד המוצג הגיע אל היחידה החוקרת.

המתלוננת תיארה באמרותיה מספר התכתבויות עם הנאשם, אשר אינן מופיעות במוצג ת/12 – וגם אם ניתן להניח שההסבר לכך הוא שההתכתבויות האמורות לא נשלחו ליחידה החוקרת, עדיין מדובר בעניין שיש לו השלכה לגבי משקל הראיות והערכת דבריה של המתלוננת – ועניין זה מתקשר להערת למעלה ביחס להמנעות היחידה מהעסקה מסודרת של ההתכתבויות.

מדברי המתלוננת עולה, כי הנאשם שלח לה תמונה אחת שלו ערום, בה נראו פניו. החוקרים הציגו למתלוננת מספר תמונות שנתפסו במחשב של הנאשם, בהן הוא נראה ערום ופניו גלויים. לדברי המתלוננת, היא זיהתה את הנאשם בתמונות אלו – אך משקלו של הזיהוי שנערך באופן זה נמוך מאוד: ראשית, כאשר מוצגות לעד רק תמונות של החשוד, משקלו של זיהוי הוא מראש נמוך. אכן, יש מקרים בהם ניתן להסתפק בזיהוי בדרך זו, אך מחירה בצידה. מעבר לכך, בנסיבותיו של המקרה שלפני, קיים לטעמי חשש שהבחירה להציג למתלוננת תמונות בהן הנאשם נראה ערום, יצרה אצלה הטיה והדבר השפיע על הזיהוי. ועל כך אוסיף כי מתיעוד הוידאו של הצגת התמונות למתלוננת (ת/22) עולה שהיא ביטאה חוסר ביטחון מסוים בזיהוי התמונה, אשר למרבה הצער אינו משתקף בתיעוד הכתוב (ת/5). ואם באלה לא די, אוסיף כי הליך הזיהוי בוצע ביוני 2020, כשנה לאחר הגשת התלונה ולמעלה משנה וחצי לאחר שהמתלוננת קיבלה את התמונות.

אני ער לכך שהמתלוננת ידעה לומר שהאדם איתו דיברה טייל במזרח מספר חודשים וכי הוא מרקע דתי - והנאשם אישר כי טייל במזרח ומשפחתו דתיה (נתונים אשר אגב, אינם עולים מההתכתבויות שבתיקן). אך אין מדובר בפרטים כמוסים ואישיים של הנאשם, ואם אדם אחר השתמש בחשבונו ניתן להניח שהוא נחשף להם.

בית משפט השלום בירושלים

תפ"ע 77391-12-20 מדינת ישראל נ' פלוני

מהמקובץ עולה, כי למרות שסביר להניח שהנאשם הוא שהתכתב עם המתלוננת, בשל האופן בו נחקר התיק והמנעות החוקרים מביצוע פעולות מתבקשות, לא ניתן לשלול את האפשרות שאדם אחר השתמש בחשבונו של הנאשם לצורך ההתכתבות.

אכן, העובדה שניתן היה לבצע פעולות חקירה נוספות, לכשעצמה אינה מביאה לזיכוי של נאשם, מקום בו הוצגה לבית המשפט תשתית ראייתית מספקת להוכחת אשמתו ואין במחדלים כדי לפגוע בהגנתו. ר' למשל ע"פ 2840/17, ניאזוב, שם נפסק:

73. נקודת המוצא ידועה: "מטרתה של החקירה המשטרתית אינה מציאת ראיות להרשעתו של חשוד, אלא מציאת ראיות לחשיפת האמת, בין אם אמת זו עשויה להוביל לזיכוי של חשוד, ובין אם היא עשויה להוביל להרשעתו" (ע"פ [10596/03](#) בשירוב נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 20 (4.6.2006)). יחד עם זאת, "מחדלי חקירה אין בהם כשלעצמם כדי להביא לזיכוי של נאשם, אם חרף מחדלי החקירה הונחה תשתית ראייתית מספקת להוכחת אשמתו בעבירות שיוחסו לו" (דברי בע"פ [8447/11](#) סולימאן נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 24 והאסמכתאות המובאות שם (24.9.2012); כמו כן ראו: ע"פ [8187/11](#) פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 38 (19.8.2013) (להלן: עניין פלוני)). "השאלה אותה נדרש בית המשפט לבחון היא האם מחדלי החקירה מקימים חשש כי הגנתו של הנאשם קופחה, מכיוון שנוצר לו קושי להתמודד עם חומר הראיות נגדו או להוכיח את גרסתו שלו" (ע"פ [2694/14](#) חדאד נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 89 לפסק הדין של השופט (כתוארו אז) ס' ג'ובראן (6.9.2016); כמו כן ראו: ע"פ [4226/11](#) אבו חדיר נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה נב (15.2.2016)). נפקותו של מחדל החקירה תלויה אפוא, "בתשתית הראייתית שהניחה המאשימה ובספקות אותם מעורר הנאשם, והמסקנות תלויות בנסיבותיו של כל עניין ועניין" (עניין פלוני, פסקה 38).

עם זאת, במקרה שלפני, הצטברותם של מחדלי החקירה והאופן בו בוצעו חלק מפעולות החקירה מביאים לכך שהתשתית הראייתית שהוצגה אינה מאפשרת להגיע למסקנות מחייבות.

גרסת הנאשם מנגד, התמצתה בהכחשה גורפת של החשדות כלפיו, תוך הימנעות מהצעת הסבר להתכתבות, ובסופו של יום, הנאשם לא הציג גרסה עובדתית ברורה, אשר ניתן להתייחס אליה ולקבוע לגביה ממצאי מהימנות. כמו כן, לא מצאתי משמעות רבה לפער בין דברי הנאשם לדברי אחיה של המתלוננת ביחס לאופי פגישתם במסיבת הפורים, שכן אף אחת משתי הגרסאות אינה תורמת לבירור אשמת הנאשם. לאור אלה אסתפק באמירה, כי ככל שהמאשימה היתה מעמידה כנגד הנאשם תשתית ראייתית מוצקה יותר, ספק אם היה בדבריו כדי לטעת ספק באשמתו.

בית משפט השלום בירושלים

תפ"ע 77391-12-20 מדינת ישראל נ' פלוני

סיכום

למרות שקיים בסיס לטענה כי הנאשם הוא האדם שהתכתב עם המתלוננת, בשל האופן בו נוהלה החקירה לא ניתן להגיע למסקנה ברמת הוודאות הנדרשת בפלילים. כפי שכבר הערתי למעלה, אינני רחוק מהסברה שחקירה יסודית יותר היתה מובילה לתוצאה אחרת, אך בסופו של יום נותר בלבי ספק באשמתו של הנאשם. ר' למשל ע"פ 9809/08, לזרובסקי נ' מדינת ישראל, שם נפסק:

לסיום, יפה בעיני הגישה הבאה: האם לאחר שמיעת המשפט, לרבות סיכומי הצדדים ושקילת מכלול הראיות בניסיון להגיע להכרעה ולקבוע ממצאים עובדתיים – עדיין קיימת סבירות, אף אם אינה גבוהה, כי הנאשם חף מפשע? האם הספק המקונן בי (בשופט השומע את התיק) סביר? ודוק, "סביר" – לא פחות מכך, אך גם לא יותר. בל נשכח, וליתר דיוק אין לשכוח, כי הספק הסביר נועד למקרה בו לאחר סיום הליך שמיעת הראיות ותהליך קביעת העובדות – המסקנה אינה ברורה. אף אם נוטות המאזניים לכיוון האשמה – לא די בכך במשפט הפלילי. ההיפך הוא הנכון. די בכך כדי לזכות אך לא להרשיע.

לאור האמור מעלה, מורה על זיכוי של הנאשם.

ניתנה היום, י"א תמוז תשפ"א, 21 יוני 2021, במעמד הצדדים

ירון מינטקביץ, סגן נשיא